

МЕТОДИЧЕСКИ НАСОКИ ЗА РАБОТА С ТЕКСТА

1. От учениците се изисква да чуят текста.
2. Учителят чете бавно текста.
3. От учениците се изисква да разгледат илюстрациите. Обръща им се внимание, че една от тях е номерирана. Те ще номерират останалите, след като чуят още веднъж текста.
4. Текстът се чете втори път с още по-бавно темпо.
5. Учениците номерират илюстрациите. Илюстрациите могат да се номерират и по време на втория прочит. Ученикът избира сам как да подходи.

Веднъж силен дъжд застигнал мравката. Къде ли да се скрие? Мравката видяла на поляната малка гъбка, изтичала и се скрила под нейната шапка. Седнала под гъбата и зачакала да спре дъждът. А дъждът ваял все по-силно и по-силно... Допълзяла до гъбата мокра пеперуда:

- Мравчице, пусни ме под гъбата! Цялата се измокрих, не мога да летя!
- Как да те пусна?- казала мравката.- То и за мен самата няма място.
- Нищо. Все някак ще се сместим.

И мравката пуснала пеперудата под гъбата. А дъждът ваял все по-силно...

Дотичала мишката:

- Пуснете ме под гъбата! Цялата съм вир-вода!
- Къде да те пуснем? Тук и за нас няма място.
- Сместете се малко!

Посместили се и пуснали мишката под гъбата. А дъждът все ваял и не спирал...

Край гъбата подскочил с плач Вrabчо:

- Намокриха ми се крилицата. Пуснете ме под гъбата да се поизсуша, да си почина, да изчакам дъжда.
- Тук и за нас няма място.
- Посместете се малко, моля ви!

Посместили се - намерило се място и за Вrabчо. Изскочил на полянката заек и видял гъбата:

- Скрийте ме!- викнал той.- Спасете ме! Кума Лиса ме гони!
- Горкият заек - казала мравката.- Хайде още да се посместим.

Едва скрили заека, дотърпила се Кума Лиса:

- Да сте видели заека?- попитала тя.
- Не сме го виждали.

Дошла Лисана по-близо и започнала да души:

- Да не би да се крие тук?
- Къде може да се скрие?

Врътнала Лиса опашка и избягала. А в това време дъждът спрял и грейнало слънцето.

Всички радостно изскочили изпод гъбата. Мравката се замислила и казала:

- Как стана така? Отначало за мен едва се намери място под гъбата, а после се наместиха петима.

- Ква-ха-ха! Ква-ха-ха!- изсмял се някой.

Всички погледнали нагоре - върху гъбата седяла жаба и се смеела:

-Ама, че сте! Гъбата...

И без да довърши, избягала. Всички погледнали гъбата и се сетили защо отначало било тясно за един, а после се намерило място за петима. А вие сетихте ли се?